

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3518/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Пламенац, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Војин Станковић, адвокат из ..., ради раскида уговора о уступању и расподели имовине за живота, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4975/19 од 18.02.2020. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4975/19 од 18.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4975/19 од 18.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 1032/17 од 07.08.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио раскид уговора о уступању и расподели имовине за живота Р 239/02 од 06.02.2002. године, закључен између тужиоца, као уступцоца имовине и тужене, као примаоца имовине, и да се обавезе тужена да тужиоцу врати уступљено и то $\frac{1}{2}$ непокретности-кућу која се налази на кп.бр. .. КО ..., као и право коришћења на $\frac{1}{2}$ кп.бр. .. КО ..., као неоснован. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 843.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4975/19 од 18.02.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одрба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на

основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на неблагодарност туженог и осиромашење тужиоца заправо оспорава оцена изведених доказа, и тиме утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора о уступању и расподели имовине за живота поднета је 27.03.2014. године, а вредност предмета спора означена у уводу првостепене пресуде износи 3.600.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић